

Oponentský posudek bakalářské práce Aleny Davidové
Politický profil Indiry Gándhiové
FFUK UJCA, 2010, 47 stran

Práce sestává kromě úvodu a závěru ze 6 kapitol, rozdělených logicky na podkapitoly.

V Úvodu je zhruba načrtnuta politická dráha Indiry Gándhiové v nejvýznamnějších bodech a obrazech jejího života. První kapitola je pak věnována jejím rodinným kořenům dětství, dospívání a mládí, podkapitola 1.3 pak Férozu Gándhímu a krátkém Indiřinu manželství s ním. První kapitola končí válečným konfliktem s Čínou a smrtí Džaváharlála Néhrua. Nejde tedy ještě o politickou dráhu v pravém slova smyslu, ale toto pozadí bylo nutno zařadit pro lepší pochopení dalšího vývoje. Možná mohlo být o Indiřině mládí uvedeno ještě více, např. více čerpat z knihy Indira Gandhi: My Truth.

Další kapitoly pak pojednávají o jednotlivých fázích Indiřiny politické dráhy, plné zvratů, úspěchů i omylů. Nad těmi se autorka zamýšlí a nesnaží se dělat ukvapené soudy; např. na s. 31 prostě konstatuje, že je těžké pochopit, proč Indira Gándhiová tak slepě věřila svému mladšímu synovi Saňdžajovi. Snad by zde bylo možno zajít do jednoho z rysů indické mentality, vřelého vztahu mezi matkou a synem, který Evropan zpravidla nedocení, ale autorka se celkem moudře vyhnula konstruovaným hodnocením. Zato poukazuje na s. 39 na skutečnost, že Indira „zopakovala po staletí zažitý proces“ a u Rádžíva zvítězila povinnost vůči státu, předkům a pomoci matce tím, že po Saňdžajově smrti vstoupil do politiky a překonal nechuť k politice.

Šestá kapitola pak pojednává o posledním a fatálním omylu Indiry Gándhiové, operaci Modrá hvězda, která měla za následek krutou pomstu.

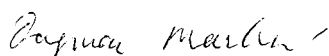
Kapitoly 4 a 5 obsahují mj. dle mého úsudky výborné pokusy o vhledy do Indiřina myšlení, někdy složitého, jindy přímočarého, když šlo o politická rozhodnutí.

V textu se občas vyskytují nešťastné formulace jako následující: s. 41, odstavec 2: ...“na pomoc duchovního vůdce Džarnaila Singha Bhindránvály, protivníka Lóngóvála, z něhož se ovšem následně stal nebezpečný extrémista“ – nemusí být jasné, z koho se stal extrémista. S. 22, odst. 3: „...později dokonce na tento americký pokus o zásah do průběhu války pohlížela velmi kriticky...“ nezapadá do kontextu. S. 8: „budoucí matka indického lidu“ – příliš nadnesené. S. 30: „s býčí povahou“ – příliš silné.

V závěru je shrnuto vše, co říkají předchozí kapitoly, a to přiměřeně kriticky. Je objektivně poukázáno na Indiřiny neúspěchy i úspěchy a dlouholetá premiérka Indie z něho vychází jako jedinečná, i když částečně kontroverzní osobnost v novodobých dějinách Indie.

Téma bylo na bakalářskou práci až příliš rozsáhlé; hodilo by se pro diplomovou a možná i doktorskou práci. Alena Davidová se jej zhostila úspěšně, navrhuji hodnocení **výborně**.

V Praze 6. 9. 2010

PhDr. Dagmar Marková, CSc.